

DE CONSTITUTIONEEL.

NIEUWE 'S GRAVENHAAGSCHE COURANT

No. 66.

Zaterdag 15 December.

1855.

Uitgever: C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten: M. Schooneveld & Zoon, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau: Jan-Hendrikstraat, No. 259, te 's Gravenhage.

Deze Courant verschijnt alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

Abonnementsprijs voor 3 m. f 4.50; franco per post f 5.50.

Advertentiën van 1—6 regels f 1. Voor elken regel meer 15 cents; behalve 35 cents zegelgeld. Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegelgeld daaronder begrepen.

Het geding der Muntplaatjes.

Onder dit opschrift behelst de *Arnhemsche Courant* een verzoeg over de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van Dingsdag jl., dat op nieuw stuigt, hoezeer men de waarheid verwringen en verlikken kan.

De *Arnh. Ct.* houdt namelijk het volgende in:

„De heer ELOUT was hier de man, die de nachtsnaars uitblies. Zijne motie van orde: „dat de Kamer behoord de gegeven inlichtingen, overgaat tot de orde van den dag“, beteekent inderdaad niets anders, dan dat de Kamer, vermoeid van het zoeken zonder iets te vinden, afgemat van het vragen zonder antwoord te bekomen, door verveling overmand wegens het hooren van ophelderingen, die alles even duister laten, — ondelijk besluit om hare vergeefsche pogingen op te geven.

„Zij gaat over tot de orde van den dag, de gegeven inlichtingen gehoord. Niet door de ontvangen inlichtingen bevestigd, of daardoor tot de overtuiging geraakt, dat de Regering goed heeft gehandeld; in het minste niet: de inlichtingen gehoord — zonder meer — stapt zij van de zaak af.“

En verder: „Geene andere beteekenis hoegenaamd heeft de aanneming der motie van orde van den heer ELOUT.“

In zoo verre de *waarheidlievende* (?) *Arnhemsche Courant*.

Maar wat is nu waarheid?

Juist het tegendeel van hetgeen de *Arnhemsche Ct.* opdischt.

Men leze slechts onpartijdig en onbevooroordeeld de discussiën in het *Bijblad*.

En men leze de redevoeringen na van de heeren Rochussen (2de rede), Groen van Prinsterer, van Nispen, Ruijben, Dommer van Poldersveldt, Hoffman, Bieruma Oosting, Dirks, van Goltstein en Wintgens, welke beide laatsten het meest hadden bijgedragen, om de zaak in de Kamer te doen behandelen.

Maar wat nog meer zegt: men ga na wat er voor de stemming over de motie gezegd en gebeurd is.

Wil men weten, hoe de Regering de motie opvatte?

Wil men weten, hoe de eigen voorsteller der motie haar beschouwde, haar wenschte begrepen te hebben?

Ieder zal toch wel de beste uitlegger van zijne eigene woorden en voorstellen zijn!

Welnu, zie hier de eigen woorden, uit het *Bijblad* getrokken:

DE MINISTER VAN FINANCIËN: „Vraagt gij, hoe wij die motie van orde, zoo zij wordt aangenomen, zullen beschouwen? Wij zullen haar beschouwen in verband met de motieven, door den geachten voorsteller bijgebracht. Wie met die motieven niet instemt, stemme dus — het zal ons aangenaam zijn — tegen de motie van orde.“

En de heer ELOUT, voorsteller van de motie van orde, lichtte vóór de stemming zijne motie aldus toe:

„En ik vereenig mij geheel met de beteekenis, die zoo even dóór den Minister van Financiën en door den afgevaardigde uit Utrecht (den heer VAN GOLTSTEIN) aan de motie van orde gegeven is. Ik had gemeend, niet noodig te hebben, eenige sterkere kleur aan die motie te geven. Ik had begrepen, dat, wanneer de Kamer overging tot de orde van den dag, na gegeven inlichtingen, het niet aan twijfel onderhevig kon zijn, of die inlichtingen waren voldoende aan de Kamer toegeschenen. Ik heb den indruk medegedeeld, door die inlichtingen op mij gemaakt, en men heeft dus de drijfveren kunnen opmaken, waarom ik die motie van orde heb voorgesteld. Nu geloof ik, dat de geachte leden uit Maastricht en uit Zwolle beiden te zeer bekend zijn met de regts-wetenschap, om hen te durven herinneren, dat de *historia juris* eene der rijkste bronnen, een der beste middelen is, om tot de kennis van het recht en van de beteekenis der woorden te komen, en dat zulks bovenal in het staatsrecht, van belang is. Daarom laat ik het aan hunne verantwoor-

ding over en wil ik daarin zelf niet eene verbloeming van eene geleedene nederlaag zien, wanneer zij in de motie iets anders leggen, dan mijne toelichting medebrengt. Ik zie met den afgevaardigde uit Utrecht, met den Minister van Financiën en met onderscheidene leden, die in dien zin gesproken hebben, in de aanneming van deze motie van orde niets anders en niets meer, dan de uitdrukking der overtuiging van de nauwgezetheid en de eerlijkheid, waarmee de Ministers ten deze 's lands belangen hebben behartigd, al zij het ook dat sommigen, de zaak van achteren beschouwd, mogten wenschen, dat een enkele maatregel gewijzigd ware genomen. Het is dien duidelijken zin, Mijnheer de Voorzitter, IN GEEN ANDEREN, dat ik de motie van orde heb voorgesteld.“

Maar wil de *Arnhemsche Courant* nog meer, dan meenen wij haar te moeten verwijzen naar de rede van den heer DULLERT, die, na de aanneming der motie van orde, de zaak uit het juiste oogpunt beschouwd en haar naar waarheid voorgesteld heeft. Hij had in den aanvang der zitting van Dingsdag jl. de enquête voorgedragen en toegelicht. Maar toen de motie aangenomen was, trok hij het voorstel tot het houden eener enquête in met deze opmerkelijke woorden: Het was mij te doen, Mijnheer de Voorzitter, om licht te verspreiden in het belang van het land, in het belang van de vertegenwoordiging en ook in het belang van de betrokken Ministers. Ik heb niet geschroomd bij het vragen van dat onderzoek uitdrukkelijk te zeggen, dat naar mijne meening de Ministers waren eerlijke mannen, en nu, Mijnheer de Voorzitter, nu de Kamer verklaard heeft, voldaan met de gegeven inlichtingen, over te gaan tot de orde van den dag, kan ik mijn voorstel niet volhouden. VOLDAAN MET DE GEGEVEN INLICHTINGEN, zeg ik, want het is voor mijn begrip te fijn om, na al hetgeen over de motie van den spreker uit Gorinchem is gezegd, nog te betoogen dat hier twijfel is, of wij door de aanneming van de motie het gebeurde goedkeuren. Wanneer nu de Kamer, voldaan met de gegeven inlichtingen, overgaat tot de orde van den dag, dan zou het volhouden van onze zijde van ons voorstel eene noodelooze vernieuwing van den strijd zijn. „Het is u bekend, Mijnheer de Voorzitter, dat ik niet gewoon ben tijd te verkwisten in nuttelooze beraadslaging; daarvan wensch ik ook thans het bewijs te leveren. Ik heb gestemd tegen de motie, ik blijf voor mij zelven niet overtuigd, dat dat licht over de zaak verspreid is, hetwelk in het belang van het land gevorderd werd. Maar nu mij zeer duidelijk is gebleken het gevoelen van de meerderheid der Kamer, verklaar ik, ook in naam van mijn medevoorsteller, het voorstel tot het houden van een onderzoek betreffende deze zaak in te trekken.“

Nu heeft de heer VAN HOËVELL goedgevonden, den volgenden dag een nieuw voorstel tot het houden van eene enquête aan te bieden. Dat heeft hij gedaan niettegenstaande het uitdrukkelijk gebleken gevoelen van de groote meerderheid der Kamer.

Het eerste antwoord der Kamer aan den heer VAN HOËVELL was de benoeming tot rapporteurs over dat voorstel van de heeren DELPRAT, VAN GOLTSTEIN, MACKAY, VAN NISPEN VAN SEVENAER en GROEN VAN PRINSTERER, die allen vóór de motie hadden gestemd.

En het tweede antwoord der Kamer, tot logenstraffing der onware beweringen van de *Arnh. Ct.*, zal zijn ... de verwerping van het voorstel van den heer VAN HOËVELL.

Hoe is het mogelijk, dat men de zaken in een zoo verkeerd daglicht plaatsen kan!

In de vorige zitting der Staten-Generaal is eene wetsvoordragt betreffende de *loodsdienst* aangeboden en voorloopig ontfocht.

De verandering van Minister voor de Marine belette gedurende eenigen tijd de noodige aandacht aan de regeling van dit gewigtig onderwerp te wijden; bij de wederopvatting van hetzelfde is gebruik gemaakt van de opmerkingen, bij het onderzoek van de vorige voor-

drags daaromtrent gemaakt. Daardoor zijn eenige wijzigingen in het vroegere ontwerp gebragt, en zijn er ook andere tarieven daaraan toegevoegd. Overeenkomstig den voorslag der commissie tot nadere regeling van het loodswezen bij haar voorstel overgelegd, berekend naar de, bij koninklijk besluit van 7 Februarij 1852, bepaalde vermindering der loodsgelden, is die vermindering thans bepaald op 20 ten honderd voor zeilschepen, 25 ten honderd voor gesleepte schepen en 30 ten honderd voor stoomschepen. In het vorige ontwerp was die vermindering bepaald op 25 ten honderd voor zeilschepen, 30 ten honderd voor gesleepte en 40 ten honderd voor stoomschepen.

De Regering houdt aan de meening vast, ook door de groote meerderheid der leden van de Tweede Kamer gedeeld, die het vroegere voorstel hebben onderzocht, dat het toekennen der uitsluitende bevoegdheid aan den Staat tot het doen loodsen van zeeschepen, door het algemeen belang gevorderd wordt. Zij beaamt de gronden, daarvoor ook door de voormelde Commissie bijgebracht, doch tevens ten volle, dat de vestiging van eene algemeene uitsluitende Rijkdienst voor het loodswezen de verplichting medebrengt, om in alle bestaande behoeften behoorlijk te voorzien, onverschillig of de dienst in de eene of andere rigting meer moet kosten dan zij opbrengt. Intusschen ziet zij die behoefte niet in, ten opzichte der Amelander zeegaten, daar kleine schepen hoofdzakelijk van die ondiepe en door het onophoudelijk verloop der gronden steeds zeer onzekere zeegaten gebruik maken, juist omdat aldaar geen loodsdienst gevestigd is en zij alzoo vrij zijn van de betaling van loodsgeld.

Naar aanleiding der bedenkingen, welke zich bij het onderzoek van het eerste wets-ontwerp in de afdeelingen hebben voorgedaan tegen de beoogde *onvoorwaardelijke opheffing* der gemeentelijke binnenloodsdiensten voor zeeschepen, zijn nog nader bepaalde inlichtingen verzocht omtrent den toestand dier gemeentelijke loodsinrichtingen.

„Zij betreffen (zegt de Mem. v. Toel.) de binnenloodsdiensten van Amsterdam, Rotterdam, Dordrecht, Schiedam, Delfshaven, Harlingen en Kampen; zijnde, volgens de ingewonnen berigten, in geene andere gemeenten loodsinrichtingen van den bedoelden aard gevestigd, welke hier in aanmerking komen.

„Uit die stakken blijkt, dat sommige dier inrichtingen in het bezit zijn van fondsen, waarmede onderstanden aan de loodsen en hunne weduwen en wezen worden verleend, andere niet; dat in sommige aan de nieuw benoemde loodsen wordt opgelegd om, door uitkeering van een gedeelte hanner verdiensten, te voorzien in het onderhoud hanner voorgangers, bepaaldelijk in die binnenhavens, alwaar geene fondsen tot dat einde aanwezig zijn: dat te Rotterdam, boven en behalve den aan oude loodsen toegekenden wekelijkschen onderstand, nog een deel van de verdiensten der noodhulploodsen aan die onderstand genietende personen wordt uitgekeerd; dat elders weder de niet meer voor de dienst geschikte loods eenvoudig wordt ontslagen, *zonder pensioen of onderstand*.

„De verleende onderstand, of de wijze waarop anderszins daarin wordt voorzien, loopt dus in onderscheidene gemeenten zeer uiteen, naar gelang er al dan niet fondsen aanwezig zijn, of ook naar mate van den meer of min gunstigen staat, waarin deze zich bevinden: terwijl over het geheel de verleende onderstanden, waar de middelen aanwezig zijn, op ruimerschaal zijn berekend, dan bij het rijkswedswezen ten behoeve der *binnenloodsen* plaats vindt: een gevolg van de zeer ruime verdiensten van het loodspersoneel in die stedelijke binnenhavens.

„Het gemeentebestuur van Rotterdam geeft voorts uitdrukkelijk te kennen, dat door hetzelfde het daar aanwezige fonds als *bijzonder eigendom van het gezamenlijk ligchaam der loodsen* wordt aangemerkt.

„De verscheidenheid van inrichting, verkregene regten van verschillenden aard, meer dan genoegzaamheid van eigen personeel bij het loodswezen, onder het Département van Marine, in de buitenhavens, althans in de noordelijke districten, om in alle takken der dienst naar de nieuwe voorgedragene regeling te voorzien, waren voor de Regering zoovele redenen om, zich vereenigende met het voorstel der Commissie tot nadere regeling van het loodswezen, de onvoorwaardelijke opheffing der bedoelde stedelijke loodsdiensten op den voorgrond te stellen, ten einde zich niet in moeilijkheden te wikkelen, welke zij vreesden moest dat bezwaarlijk weg te ruimen zouden zijn.

„De Regering blijft nog steeds bij deze beschouwing volhouden en acht het dus ongeraden andere wettelijke bepalingen, dan de eenvoudige opheffing te dezen aanzien voor te dragen. Zij is van oordeel, dat de bestaande fondsen aan de tegenwoordige bezitter

moeten worden gelaten, en aangewend zoo ten behoeve der reeds op onderstand gebragte personen, als van het personeel, dat bij de opheffing der stedelijke loodsdienssen voor verdere dienst bij het rijks-loodswezen niet in aanmerking mogt komen en aanspraak op onderstand uit die fondsen zal kunnen doen gelden.

De Regering is wel geneigd om de vaste loodsdiens bij de gemeentelijke binnenloodsdienssen, die bij het in werking treden van de wet voor de dienst geschikt zullen zijn, op gelijke voorwaarden als voor de rijks-loodsdiens zijn of nader zullen worden gesteld en niet toerekening van hunne volbragten diensttijd, bij de stedelijke loodsdiensinstellingen, waartoe zij behoorden, in dienst te nemen, hetzij als gewone loodsdiens, in zoover daartoe besloten mogt bestaan, hetzij als noodhulpen, tot dat zij als vaste of gewone loodsdiens, kunnen invallen. Aan deze laatste vermeent de Regering dat, in afwachting eener benoeming tot gewone loodsdiens, eene tegemoetkoming als wachtgeld van rijkswege zoude kunnen worden verleend, en zij stelt zich voor, de daartoe benoodigde gelden bij de begrooting jaarlijks aan te vragen.

Het van rijkswege toekennen van onderstand of wachtgeld aan stedelijke noodhulploodsdiens of kweekelingen kan niet in aanmerking komen. Deze lieden hebben geene vaste verdiensten en worden alleen geroepen wanneer het getal schepen, welke moeten geloodst worden, dat der vaste loodsdiens overtreft. Zij moeten den tijd afwachten, dat zij als zoodanig weder zullen kunnen invallen.

Niet meer dan twee of drie kleine vaartuigen zijn bij de stedelijke loodsdiensinstellingen in gebruik. De eventuele overname dier vaartuigen zal een onderwerp van nadere onderhandeling kunnen uitmaken.

Ofschoon zich bij de leden der Tweede Kamer verschil van gevoelen heeft voorgedaan omtrent het ooppunt waaruit het kapitaal moest worden beschouwd, hetwelk ten name der Algemeene kas van het loodswezen op het grootboek der 2 1/2 pcts. nationale schuld is ingeschreven, is nogtans gebleken, dat de meerderheid zich heeft kunnen vereenigen met het beginsel van art. 15 van het wets-ontwerp, nopens de overschrijving van dat kapitaal op het hoofd: Geamortiseerde schuld.

Het is der Regering voorgekomen, dat het er minder op aankomt, uit te maken wie de eigenaar is van het voornoemde fonds, dan wel om den oorsprong en de bestemming daarvan na te gaan.

Het meer geregeld bestuur van de loodsdiens, onder beheer van rijksambtenaren, en de oprigting dezer kassas, neemt aanzien van 1814. De bijzondere districts-kassen zijn in 1844 tot eene algemeene loodskas vereenigd geworden.

Deze kas is dus te beschouwen als een voor die dienst, zoo als zij tot nu toe op grond der daarvoor vastgestelde bepalingen, afgescheiden van de staatsinkomsten en uitgaven, werd beheerd, allens verzameld waarborgfondsen, dat zij aanwas heeft verkregen doot de gelukkige omstandigheid, dat in de 40 jaren, sedert zijne oprigting, de vaart niet alleen door geene langdurige krijsomstandigheden is gestremd geworden, maar allens meer en meer is toegenomen, behoort bepaaldelijk tot de dienst, waartoe het is te zameengebragt. Van daar dat ook de Regering geene zwarigheid heeft gezien om bij het Koninklijk besluit van den 7den Februarij 1852 (Staatsblad no. 15) den gunstigen stand van het fonds te benutten, door het bedrag der renten grootendeels te doen strekken tot eene zoo zeer gewenschte verhoging der tarieven van loodsgelden.

Ook deze beschouwing, aangaande de herkomst en bestemming der algemeene loodskas, heeft bij de Commissie tot naders regeling van het loodswezen, blijkens haar verslag, ten grondslag gestrekt van hare meening, dat het loodswezen als eene afzonderlijke dienst, onvermengd met de staatsinkomsten en uitgaven, zoudde behooren te worden beheerd.

Wij hopen dat, in het belang van den handel en dat van den zoo nuttigen stand van den loods, dit onderwerp niet af dien spoed zal worden behandeld, welke de vereischte aandacht medebrengt.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Er loopen nopens het groote vraagstuk steeds dezelfde geruchten als in vorige dagen. Het is oonodig ze te herhalen.

De *Times* waarschuwt tegen de bemiddeling, die Oostenrijk thans op nieuw aanbiedt tot het bewerken van den vrede tusschen de oorlogvoerende partijen, en wijl dat men die mogendheid volstrekt niet vertrouwe. Wanneer zij spreekt van vrede, zoo moet men, om hare diplomatische taal te verstaan, gelooft, dat het haast om oorlog te doen is, en wanneer zij spreekt van oorlog, zoo moet men gelooven, dat vrede hare bedoeling is. Zoolang het toch woorden geldt, heeft zij de zaak der Westersche mogendheden verdedigd, maar zoodra het op daden aankwam, zal zij stil en thans zal het, zooals de *Times* vereest, weder even zoo gaan. Oostenrijk schijnt echter ten doel te hebben om de rol van bemiddelaar te spelen, ten einde voor geheel Duitschland en Europa den glans te behouden van eerste mogendheid, om aan de Keizerlijke kroon eenigen luster bij te zetten.

Om de zaak met al den ernst te behandelen, dien zij verdient, gaat het blad voort; moet men zich afvragen, welke voordeelen de bondgenooten zullen behalen, in geval de door Oostenrijk opgevatte onderhandelingen tot geen einde leiden. En daarop is het antwoord zeer gemakkelijk. Dezelfde voordeelen, welke de bondgenooten trokken uit het verdrag van 2 December, zullen ook dan hun deel zijn. Oostenrijk toch heeft reeds twee malen getoond, dat het wil onderhandelen, en, indien de onderhandelingen mislukken, die op nieuw beproeven wil. En zou het dan nu verder gaan? Men zal wellicht zeggen, dat het zijn gezant van St.-Petersburg wil terugroepen en eene dreigende houding aannemen, indien Rusland thans zijn ultimatum van de hand wijst, en aldus Rusland noodzaken, om een groot leger op zijne westelijke grenzen samen te trekken, waardoor eene afleiding in vredelievenden zin, ten gunste der bondgenooten, zou gedaan worden. Maar dit is eene ijdele hoop; want Oostenrijk is thans juist bezig om zijn leger te verminderen en zijn leger in Gallicie, aan welks grenzen het toch het meest van Rusland, en Rusland weder-

keurig het meest van Oostenrijk te vreezen zou hebben. Het is uit dien hoofde zonneklaar, dat Oostenrijk geene bedreiging durft doen, dat het Rusland geen aanstoot durft geven, en dat, zoo zijne voorstellen op nieuw door Rusland zullen worden verworpen, het de verwerping met gelatenheid zal dragen.

RUSLAND.

Uit Berlijn wordt per telegraaf gemeld, dat de Russische regering besloten heeft, op de betaling der staatskassensbons en van andere binnenlandsche schuld eene wijziging te brengen ten opzichte der verhouding tusschen specie en bankpapier, met den verstande, dat de schuldverschijfs voorlaan onder blinkende mint zullen ontvangen.

De reeds voor eentgen tijd aangekondigde nieuwe Russische leening, gesloten met het huis Szeiglitz; groot 50 miljoen zilveren roebels, zal nu zeer spoedig, men denkt na 1 Januarij, uitgegeven worden. Tot de voorwaarden dier leening behoort, o. a. dat een amortisatiefonds van 2 pCt., te beginnen met het jaar 1852, zal opgericht worden, hetwelk de Russische regering het regt, om alle nog in omloop zijnde obligaten van 1875 af à pari af te lossen.

De hoogleeraar Oppolzer is van Weenen naar Warschau vertrokken, ten einde over den toestand van den maarschalk vorst Paskewitsch te worden geraadpleegd. De kwaad des vorsten is bevonden van geen kankerachtigen aard te zijn, maar zijne hooge jaren maken zijn toestand zeer bedenkelijk.

DENEMARKEN.

De Hanzesteden zijn door onze regering uitgenoodigd om zich, even als andere Duitse staten, te doen vertegenwoordigen, ter conferentien voor de herziening van den Sondtöl, welke te Kopenhagen zullen plaats hebben. Die staten hebben nog geen gezant gekozen, om hare zaak te verdedigen, maar naar alle waarschijnlijkheid zal, zoo zij een vertegenwoordiger naar de conferentien te Kopenhagen zenden, daartoe aangewezen worden de heer Geffcken, commissaris der Hanzesteden ter algemeene tentoonstelling.

ZWEDEN.

Uit Stockholm wordt berigt, dat aldaar reeds maatregelen worden genomen om tegen het aanstaande voorjaar het leger tot op 60,000 man te brengen. Ofschoon zulks nog nadere bevestiging vereischt, is het echter zeker, dat thans ook onder de hoogere klasse der bevolking eene zeer oorlogzuchtige stemming heerscht.

GROOT-BRITANNJE.

De Bank van Engeland is bij een besluit der Koningin van den 7den dezer gemagtigd om in het uitgeven van banknoten het tot nog toe bepaalde maximum niet 475,000 L. st. te boven te gaan. Deze vermeerdering van het door den Staat erkende crediet-papier kon naar de bestaande wetsbepaling geschieden, ten gevolge eener iets grootere vermindering in de uitgifte van crediet-papier door de provinciale banken.

FRANKRIJK.

Het *Journal des Débats* bevatte dezer dagen een artikel van den heer de Saint-Angé, den militair berigtgever van het dagblad, waarin deze nadrukkelijk optreedt als de verdediger van den maarschalk Pélissier, welke bevelhebber omlangs in de Engelse *Times* is gegispt, ter zake van zijne weinige voortvarendheid na de bemagtiging van Sebastopol.

De heer de Saint-Angé betoogt, dat de maarschalk Pélissier als een laagst omtrentig bevelhebber is te werk gegaan; dat hij niet anders heeft kunnen handelen, dan hij heeft gehandeld, en dat de schrijvers van de *Times*, indien zij dit niet kunnen toegeven, alsnog behooren te zeggen, wat de maarschalk had behooren te doen, om de Russische magt in de Krim te bestrijden, zonder den grondslag zijner operatiën, te weten zijne gemeenschap met de zee, in de waagschaaf te stellen.

De heer de Saint-Angé is overtuigd, dat de bondgenooten den winter in de kampen zullen doerbrengen, dat hun diplomatische pogingen zal aantwenden, om gedurende de verpligte schorsing van de vijandelijkheden, het groote pleit langs den vredelievenden weg te beslissen, en dat, ingeval onverhoopt de vrede niet mogt tot stand komen, men tegen het aanstaande voorjaar eene aanmerkelijke uitbreiding van den krijg moet verwachten.

— Gelijk reeds gemeld is, hebben de aanzienlijke aanbesteders van graan te Marseille en te Havre de verdere rizing der prijzen tegengehouden. Er zijn in den loop van November te Marseille ontvangen 504,000, en te Havre 85,000 mud graan en meel; en de jongste berigten uit New-York vermelden het vertrek naar Havre van 25 schepen, geladen met 110,000 mud tarwe en 86,000 valen meel. Te Parijs werd in de jongste week eene dalng opgemerkt van ten minste 8 franken per zak. Al de markten in de gewesten zijn nu ruimschoots voorzien, en dit wordt de dalng voelbaar. De jongste berigten uit Algerie melden, dat de goede prijzen, voor alle graansorten bedongen, de Europeesche en inlandsche landbouwersgenooten hebben veel meer uit te zaaijen dan ooit te voren, zoodat men verwacht dat de aanstaande oogst, als die gunstig is, een vierde der bevolking van Frankrijk zal voeden.

SPANJE.

Volgens een telegraphisch berigt uit Madrid is de betaling van een halfjaar rente op de buitenlandsche schuld van Spanje door de maatregelen des ministers van finantien verzekerd, zullende daarvan tegen den 15 dezer maand te Londen en Parijs aankondiging geschieden.

Verder meldt dat berigt, dat het Spaansche gouvernement een voorstel tot daarstelling der spoorweglinie van Saragossa ontvingen en aangenomen heeft.

BELGIE.

In de zitting der Kamer van vertegenwoordigers van dezer zijkte de beraadslagingen over het wets-ontwerp betreffende de levensmiddelen voortgezet. Bij die gelegenheid heeft de Regering de redenen ontwikkeld, waarom zij de differentiele rechten op den haring in het ontwerp wil behouden. De Minister van Binnenlandse Zaken verklaarde dat België weder het regt zal hebben op een gelijkwerkende maatregel voor de producten van alle landen te nemen, en dat de Nederlandsche regering daarover geen enkel klagt kon aanheffen; maar op het oogenblik dat het tractaat met Nederland zou worden opgezegd en nu er eene nieuwe overeenkomst moest tot stand gebracht worden, daarom kwam het den Min. voor, dat men zich niet plaatsen op het standpunt van 1851, en het tractaat, dat toen gesloten werd, ontzeggen, zoo als Nederland liet op dat tijdstip zeker gevraagd zou hebben. Het is bekend, dat de Nederlandsche regering toenmaals pogingen in het wets-stelde, om een differentieel regt op den haring te doen aannemen.

Indien zij had kunnen voorzien, dat later voorstellen zouden gedaan worden tot den vrijen invoer van haring, zoude zij zeker gezegd hebben: Gij zult het verschil tusschen de haringen van Nederland en van Engeland en Noorwegen handhaven. En om aan Nederland onze wellendheid te betuigen, heeft de Regering voorgesteld, thans bestaande verschil te behouden. Thans, zoö beslist de Minister, betaalt de Hollandsche haring een regt van 6 francs en de Engelsche en Noorweegsche van 13 francs; er bestaat dus een verschil van 7 francs. Dit het nieuwe voorstel nu worden de Engelsche en Noorweegsche haringen niet benadeeld; want daarbij worden de Hollandsche vrijgesteld van regt en die van Engeland en Noorwegen onderworpen aan een regt van 6 francs.

Aan amendementen blijft het nog niet ontbreken. Zoo heeft de heer Thibault er in deze zitting weder een voorgesteld op art. 2, strekkende om den uitvoer van de daar genoemde granen; altes te land en langs de kanalen en rivieren te verbieden en over zee toe te slaan.

In de vorige zitting hebben de heeren Park en Rodenhoff ook nog in hun amendement opgenomen, dat de prijzen der granen, gedurende het houden der markt, met het telegraaf naar andere markten zullen overgebragt mogen worden, en dat voortaan de boter en de eijeren een uitvoer regt van 15 pCt. zullen betalen.

LATERE BERIGTEN.

De reis van den Minister v. de Pforden naar München wordt tegengesproken: er heeft aldaar geene bijeenkomst van Duitse diplomaten plaats gehad.

De Engelsche bladen zijn nog altijd oorlogzuchtig; waartegen in de Fransche overhelling tot den vrede bespeeld baar is.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

ZITTING VAN VRIJDAG 14 DECEMBER.

Aan de orde is de beraadslaging over het ontwerp van wet, houdende bepalingen nopens den tijdelijken opslag van meel in entrepôt en andere bergplaatsen.

De MIN. VAN FIN. zegt het verslag der commissie van rapporteurs gelezen te hebben, ten gevolge waarvan hij thans het woord verzoekt heeft. Z. Exc. geeft te kennen, dat de aanmerking, door eenige leden gemaakt, dat de bijvoeging van *mais of egyptische rogge* bij de graansorten in den derden regel van art. 4, eene herhaling van dezelfde bijvoeging in den vijfden regel vereischt, gegrond is. De bijvoeging is geschied ten gevolge eener wijziging bij de andere Kamer, en schijnt men op de bijvoeging, een paar regels verder, niet gedacht te hebben. Intusschen moet de Min. mededeelen, dat dit verzuim niet van grooten invloed op de uitvoering der wet zal zijn, indien zij door deze Kamer wordt aangenomen.

Z. Exc. merkt op, dat die wet reeds morgen van kracht zal moeten zijn. De Regering heeft deze Kamer niet eerder bijeengeroepen, ten einde de leden niet meer van hantren tijt te berooven, dan noodig is. Dit is door de Kamer geappreëieerd, daar zij zoo veel spoed met de behandeling van het ontwerp heeft gemaakt, waarvoor Z. Exc. der Kamer dank zegt. In afwachting der goedkeuring, heeft men aan de autoriteiten reeds voorloopig op de gevolgen daarvan moeten wijzen. Reeds voorloopig is aan de contrôleurs der verschillende provincien en aan de gemeente-besturen eene instructie gezonden, omtrent hetgeen zij, bij aanneming der wet, te verrigten hebben, zoodat, zoodra deze in de *Staatscourant* zal zijn geplaatst, tot de uitvoering kan worden overgegaan. Bij gezegde instructie is voorzien omtrent de aanmerkingen, op art. 4 van het ontwerp gemaakt, en is gezegd, dat in den vijfden regel ook de *mais* moet bijgevoegd worden.

Aan den wensch omtrent art. 7, in twee afdeelingen geest, — dat de Regering bij hare aanschrijving aan de contrôleurs de zorg aanbevele, om bij de bepalingen der dagen en uren, waarop het meel in de bergplaatsen kan worden ingeslagen, met de meest mogelijke ruimte te werk te gaari, — is mede bij de instructie voorzien, en is inderdaad gezegd, dat ten deze de meeste ruimte behoort plaats te hebben.

Geen der leden het woord vragende, worden de beraadslagingen gesloten, en wordt bij hoofdelijke omvraag, het ontwerp met algemeene (25) stemmen aangenomen.

De commissien van rapporteurs zijn gereed met hunne eindverslagen over de volgende ontwerpen van wet als 10. regelende den toestand van den koopprijs der domeinen over 1855; 20. tot 30 naturalisatiën; 30. regelende de begrooting wegens den arbeid der gevangenen over 1856; 40. tot verhoging van hoofdstuk IV der Staatsbegrooting, over

1854; 50. gelijke verhooging over 1855; 60. tot vaststelling der begrooting van het burgerlijk pensioenfonds over 1856.

Drukken en ronddeelen, terwijl de beraadslagingen worden bepaald op aanstaanden Maandag, des namiddags ten 2 ure. De zitting wordt daarna gesloten.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN DONDERDAG, 13 DECEMBER.

(Vervolg der beraadslagingen over het gedistilleerd.)

De heer VAN BOSSE houdt nader vol, dat de tijd tot onderzoek te kort is geweest en dat, toen het ontwerp in de afdelingen is onderzocht, er nog geen adres was ingekomen; het ontwerp is den 7 November in de afdelingen behandeld, en het adres, waarop de Minister zich heeft gebepaald, is van den 9en November; alle andere adressen zijn nog veel later ingekomen, en waren noch in de afdelingen, noch bij de Commissie van Rapporteurs bekend. De algemeene beraadslagingen worden daarna gesloten.

Art. 1 wordt zonder beraadslaging aangenomen.

Art. 2. — De heer VAN DER LINDEN zegt, dat alin. 1 bepaalt, dat er geen koren- of moutmolen mag worden aangesteld, wanneer die minder dan 100 ellen van een branderij moogt verwijderd zijn. Daardoor wordt een servituut gelagd op de erven, binnen den kring gelegen, ten behoeve der branderijen; hij komt daartegen op in het belang van de vrijheid en onschendbaarheid van den eigendom. Men legt een last op het eene erf, ten behoeve van een ander. Datzelfde beginsel beheerscht ook art. 3, volgens hetwelk verboden is om binnen den bepaalden kring, zelfs een koffijmolen, veel minder handmolens en boonebrekers te hebben, iets, dat zeer is tegen het belang van den landbouw, en dat wel ten behoeve van later op te rigten branderijen.

De heer VAN LENNEP beantwoordt den heer van der Linden. De bedoeling der wet is aan het beoogen van moolenaar en brander niet gelijktijdig te doen uitoefenen en hij verdedigt uit dit oogpunt deze bepaling.

De heer VAN ECK bestrijdt het denkbeeld van schadevergoeding, want hoe zal die geregeld worden? Hij bespreekt ook de treurige redactie van dit artikel. Hier wordt het oorigen van iets gestraft, wat reeds oogerigt is; elders wordt de overtreder niet gestraft, maar degenen die de overtreder bevindt, dus de armen-commissie, wordt gesproken van zonsongering, en van avonget. Dit voert hem tot den algemeenen wensch, om alle wetten en besluiten vooraf aan een bepaald taalkundig persoon te onderwerpen.

De MIN. VAN FIN. antwoordt, dat de wetgevende magt hier het recht heeft om een zoodanig servituut, in het belang van de heffing der belasting, op te leggen. Hij zal uit dien hoofde niet treden in de quaestie tot het verliezen van schadevergoeding. Hij wijzigd voorts de redactie van al. 1 van art. 2: en oopen de denkbeeld van den heer van Eck om een rijks-taalkundige aan te stellen, merkt Z. Exc. op, dat zulk een taalkundige ongetwijfeld voor ieder vak zou worden vereischt, en dit weder tot verhooging der uitgaven zou aanleiding geven.

De heer ROCHUSSEN verdedigt het artikel; het is geen benadeling van het eene erf boven het andere; neen, het is een last in het algemeen belang opgelegd. Bovendien hetzelfde beginsel van verboden afstanden is bij meerdere accijns wetten gehomologeerd.

Bij stemming wordt art. 2 aangenomen met 52 tegen 6 stemmen.

Art. 3. — De heer REINDERS is mede tegen alinea 2 van dat artikel, omdat geen veehouder vrij zal zijn om binnen den verboden kring een handmolen te hebben.

De MINISTER VAN FINANCIËN zegt, dat aan de administratie de vergunning is voorbehouden om het hebben van een handmolen te veroorloven. Men wenscht alleen het misbruik te keerden.

De heer STRENS stelt een amend. voor, om die 2de alinea in het belang van den landbouw te doen vervallen. Dat men de branders belemmert, ligt in den aard dezer wet, maar de omringende bewoners, de landbouwers, moeten ten deze niet afhankelijk van de administratie.

De heer VAN RAPPARD zegt, dat, als de bepaling niet in de wet wordt opgenomen, dat dan alle surveillance ten platten lande onmogelijk wordt gemaakt.

De heer VAN LENNEP is van dezelfde meening; in de economie der wet is zij noodig; hij vleit zich echter dat de wet met de meeste liberaliteit zal worden toegestaan.

De heer VAN HOËVELL zegt, dat de eenige vraag deze is, of men hier nog verder moet gaan dan in art. 2.

De heer VAN RAPPARD merkt op, dat als al. 2 vervalt, dat dan ieder brander ongehinderd zal kunnen frauderen.

De heer ROCHUSSEN zegt, dat het maar een betrekkelijk verbod is.

De heer STRENS merkt op, dat het beginsel van art. 2 en 3 niet hetzelfde is; art. 2 spreekt van korenmolens en art. 3 alleen van handmolens.

De heer VAN ECK wenscht nadere inlichting te bekomen, maar hij zou het beginsel van schadeloosstelling ten koste van den brander willen zien aannemen.

De heer REINDERS zegt, dat men de ingezetenen moet vrijwaren tegen de afhankelijkheid van de beslissingen der administratie.

De heer DOMMER VAN POLDERVELDT wil als middenweg de toelating dier werktuigen als regel, en het verbod als exceptie opnemen.

De heer VAN DER LINDEN zegt, dat men, in het vooruitzigt van het tijdelijk karakter der wet, de werking daarvan eerder kan afwachten. In de Memorie van Beantwoording worden koffijmolens ook onder handmolens begrepen, zoodat v. in geheel Schiedam geen koffij kan worden gemaakt, onder verloop van den Minister van Financiën.

De MIN. VAN FIN. antwoordt, dat volgens de Memorie van Beantwoording wel het gebruik, maar niet het mis-

bruik van koffijmolens vrij is. Het is onmogelijk te constateren hoeveel veel in de branderijen verbruikt wordt, als het geoorloofd is, om in de onmiddellijke nabijheid van branderijen graan te kunnen malen.

De heer V. NISPEN v. SEVENAER is tegen het amend. wegens de gevaren voor de controle.

De heer VAN DER LINDEN merkt op, dat de overmaat van meel in eene branderij niet strafbaar is.

De heer VAN HOËVELL zegt, dat het hebben van een meelpakhuis naast eene branderij zelfs niet verboden is.

Het amendement van den heer Strens wordt daarna verworpen met 40 tegen 17 stemmen.

Art. 3 en 4 worden daarna aangenomen.

De verdere beraadslagingen worden bepaald op morgen ochtend ten 11 ure.

Tot dien tijd wordt de vergadering gescheiden.

ZITTING VAN VRIJDAG, 14 DECEMBER.

Aan de orde van den dag is de voortzetting der beraadslagingen over het ontwerp van wet tot aanvulling der wet van 1822, op het binnenlandsch gedistilleerd.

Tot op de schorsing is alleen aegolandeld geworden art. 5 van het ontwerp. De onderscheidende alinea's van dit artikel geven aanleiding tot langdurige ingewikkelde discussies over redactie en stelsel, over wijzigingen en wijziging op wijzigingen.

Vooreerst is in alinea 1 een verduidelijking door den heer DE KEMPENAR noodig geoordeeld en door den MINISTER overgenomen, zoodat al. 1 nu aldus gelezen wordt: „De branderij echter, die op den 31sten December 1855 geregeld is tot de in het vorig artikel verboden gelijktijdige uitoefening van bedrijven, wordt in dat recht voor zijn persoon gehandhaafd, doch met dien verstande, dat wanneer één of meer der bedrijven in art. 4 vermeld, wordt of worden uitoefend in een locaal behorende tot of gemeenschap hebbende met de branderij of daartoe behoorend bebouwd of onbebouwd erf, de gemeenschap met laatsgenoemde localen geheel moet worden weggenomen, zoodanig dat geen meel naar de branderij of eenig daartoe behoorend bebouwd of onbebouwd erf kunne worden vervoerd, dan over den publieken weg.”

Alinea 2 werd niet gaaf afgedaan. Oorspronkelijk luidde het aldus: „Bijaldien de gemeenschap niet binnen zes maanden na het in werking treden dezer wet is weggenomen, wordt de branderij, ten koste van den brander, verzegeld. Wanneer zal echter de verzegeling worden weggenomen? Zal dat blijven ter beschikking van de administratie? Is er waarborg tegen willekeur? Moet de wet niet veelbet en in het belang der angstigheid, en in het belang der administratie, duidelijk zijn? Zoo deed zich de vraag voor, aan welke behandeling een andermaal deel namen de heeren: van der Linden, die haar opperde, van Nispen van Sevenaer, Dullert en de Kempenaar, die een oplossing onderzochten. De heeren Rochussen en van Lennep, die dit niet noodig achten, of bestreden, gelijk ook de Minister, die zich echter aan het voordeel der Kamer refereerde, terwijl de heer van Bosse, tot zekere hoogte, de bedenking deed. De quaestie heeft zich opgelost in een amend. van den heer de Kempenaar, hield weder door den heer van Zijlen geamendeerd en door den heer de Kempenaar overgenomen. Volgens dit amend. wordt aan het slot van al. 2 de volgende bepaling bijgevoegd: „Zij blijft verzegeld tot dat de gemeenschap is weggenomen.” (Dit amend. werd aangenomen met 45 tegen 13 stemmen.)

Tot niet minder bezwaar gaf alinea 3 aanleiding. Oorspronkelijk luidde deze: „Het recht in dit artikel bedoeld, wordt, in geval van bij regierlijk vooing gebleken misbruik, door de administratie van s Rijks belastingen, ingetrokken. Die intrekking heeft de verzegeling der branderij, ten koste van den brander, ten gevolge. Hierop werd door den heer van Bosse het volgende amend. voorgesteld, namelijk om achter die 3e alinea te voegen: „Die verzegeling duurt tot dat hij bezwaar heeft, dat hij het beoogen heeft verlaten, waarvan de uitoefening tegelijk met dat van brander aan hem was vergund. Hierover voordien het woord, behalve de voorsteller, de heeren van Zijlen van Nijvelt, van Nispen van Sevenaer en Mackay, die het uit verschillende oogpunten ondersteunden; en de heeren van Lennep, van Rappard en de Brauw, die het, met den Minister, een en andermaal bestreden. Ten slotte werd het amendement na langdurige woordwisselingen aangenomen met 38 tegen 20 stemmen.

In den loop zijner rede heeft de Minister ruisigheid en behoedzaamheid met het voorstellen van amendementen aanbevolen in eene wet van 49 artikelen, in verband staande met de wet van 1822, van 78 artikelen; hij geloofde kon de economie van de wet door amendementen, staande de vergadering, verbroken worden en soms eene schijnbaar eenvoudige bepaling later tot ongelegenheden leiden.

Art. 5 wordt daarna gewijzigd als boven reeds is aangegeven, aangenomen.

Art. 6, 7 en 8 worden zonder discussie aangenomen, nadat in art. 7 door den Minister eene kleine verandering van redactie is gebragt, zoodat de laatste alinea van dit artikel nu aldus luidt: „Inslag of bevinding van ander meel dan het evengenoemde in eene branderij of daartoe behoorend bebouwd of onbebouwd erf, doet den brander vervallen in eene boete van vijf honderd gulden, onverminderd de verbeurte van het meel; een en ander behoudens de uitzondering in het geval van de laatste zinrede van het volgende artikel.”

Art. 9 luidt aldus: „Branders, wier woning aan konne branderij, of daartoe behoorend bebouwd of onbebouwd erf grenst, mogen geene grotere hoeveelheid meel dan vijf ponden tot huisselijk gebruik voorhanden hebben.

De revisitie der ambtenaren in zulk eene woning mag niet geschieden dan op schriftelijken last van haren controleur.

De heer WINTGENS vraagt, of alinea 2 niet zoo moet worden opgevat, dat niet zal worden gederogerd aan art.

22 der algemeene wet van 1822, waarbij algemeene waarborgen aan vrijheid van distillatie gegeven zijn.

De heer VAN BOSSE ziet in dit artikel een van die voorbeelden van overdreven gestrengde bepalingen, waarvoor hij bij de algemeene discussie gesproken heeft; hij heeft het oog op alinea 1 en wijst op de zeer belemmerende gevolgen, welke daaruit, vooral ten platten lande en voor branders, voor den landbouw, zullen voortvloeijen. Het is ook eene noodeloze formaliteit, want er is niet eens straf op de overtreding gesteld. Overigens heeft hij hetzelfde bezwaar als de heer Wintgens en wijst hij nog op den waarborg in art. 201 der algemeene wet voorkomende.

De MINISTER antwoordt aan den heer Wintgens, dat het de bedoeling is, dat alinea 2 onderscheidt zij aan de bepalingen der algemeene wet.

De heer DE KEMPENAR verklaart de bezwaren van den heer van Bosse te deelen en wil eene bijvoeging in het artikel, dat het verbod niet slaat op branders, die het landbouwersbedrijf uitoefenen.

De MIN. kan zich daarmede moeilijk vereenigen, en wat de opmerking van den heer van Bosse betreft, dat er geen straf tegen de overtreding is bepaald, dit is juist, maar het is zeer moeilijk hiervoor eene straf op te nemen.

Art. 9 wordt daarop verworpen, met 41 tegen 12 stemmen.

Art. 10: „Bij den inslag van meel in eene branderij of daartoe behoorende hergplaats moeten de zakken der partij ieder eene gelijke hoeveelheid meel bevatten, op eene boete van vijftig gulden.

„Een verschil van één pond of minder op eenigen zak is niet hefoothbaar, mits de geheele partij overigens met het biljet tot inslag overeenstemme.”

De heer SANDER wenscht in alinea 2 eene speling van 2 pct. De heer VAN DER LINDEN versenigt zich daarmede, en hij wil voorts, ter verduidelijking, het slot der 2de alinea aldus doen luiden: „mits de geheele partij niet meer bevat dan het biljet van inslag vermeld.” Dan slaat het alinea op de hoeveelheid, en op niets anders.

De MINISTER meent, dat de bedoeling ook zoo is, maar hij laat de beslissing aan de Kamer over.

De heer VAN LENNEP ontwikkelt het gevoelen, dat het niet alleen moet slaan op het gewicht, maar dat er ook overeenstemming moet zijn van de geteels partij met al de andere vereischten van het biljet.

De heer VAN DER LINDEN zegt, dat, daan de heer van Lennep het artikel nu zoo opvat tegen hetgeen de Minister zelf gezegd heeft, dat hij nu een amend. voorstelt.

De MINISTER meent, dat de redactie toch zoeken blijven.

De heer SANDER stelt als amend. voor, om ook alinea even als bij art. 14, eene speling van 2 pct. toe te kennen.

Er zijn nu twee amendementen voorgesteld. Een door den heer van der Linden, om het slot van al. 2 aldus af te maken: „mits de geheele partij niet meer bevat dan het biljet tot inslag vermeld; en een door den heer Sande, om het slot van art. 10 in diër voege te wijzigen: „mits het verschil tusschen de geheele partij en de op het biljet tot inslag uitgedrukte hoeveelheid, de bij het 3de lid van art. 14 toegelaten speling van 2 pct. niet meer bedraagt.”

Hierover ontstaan veelvuldige discussies.

De heer van Lennep is tegen de beide amendementen. De heer van Bosse is er mede tegen en ziet de groote noodzaakelijkheid in eene wet van art. 10, zoodat het nog hard te wering van fraude. Het geldt hier niet alleen het gewicht, maar ook de identiteit van de partij. De heeren Sande en van der Linden verdedigen hunne amendementen. De heer van Nispen ondersteunt het gevoelen van den heer van Bosse. De Minister licht nader het artikel toe.

Ten slotte worden de amendementen van de heeren Sande en van der Linden verworpen met 44 tegen 12 stemmen en art. 10 onveranderd aangenomen, gelijk mede art. 11.

Art. 12 en 13 worden zonder discussie aangenomen, nadat de Minister daarin enige taalkundige wijzigingen had gebragt.

Art. 14, waarin mede eene dergelijke wijziging wordt voorgedragen, geeft in zijne verschillende onderdeelen aanleiding tot veelvuldige bedenkingen, waaraan de heeren van der Linden, van Lennep, van Rappard, van Eck, Sande en Dullert deel nemen. Zij loopen vooral over alinea 3, welke thus, na de verduidelijking van redactie, aldus luidt: „Bevinding van een verschil van meer dan twee tot honderd tusschen de door den brander, volgens onderdeel d van art. 12, opgegeven, en de bevonden wordende hoeveelheid meel, doet hem vervallen in eene boete van twee gulden voor elk pond, berekend over de geheele partij. Deze boete kan echter in geen geval de som van vijf honderd gulden te boven gaan.” Door den heer Dullert wordt hierop het volgende amend. voorgedragen, dat overigens uitdrukt het bezwaar door den heer van der Linden en er andermaal uiteengezet en door den Minister bestreden. Het strekt om alinea 3 aldus te lezen: „Als het verschil tusschen de bevonden hoeveelheid meel en de hoeveelheid op het biljet tot inslag vermeld niet dan 2 pct. van honderd, dan wordt hij gestraft met eene boete van 25 voor elk pond verschil.”

De bestrijding des Ministers groottde zich daarop, dat dergelijke boete-maatstaf geheel nieuw is in onze accijns wetgeving, waarom hij aan de redactie van het ontwerp de voorkeur blijft geven.

Het amendement werd daarop aangenomen met 30 tegen 28 stemmen.

Het artikel wordt aldus geamendeerd aangenomen, alziede art. 15.

Art. 16. „De ruwstoker is gehouden om zooveel bij de verificatie van het meel bij den inslag, als hij eene andere opening van het meel in zijne branderij en daartoe behoorende hergplaats, de zakken door zijne bedienden open van de schaal te doen brengen.

Hij is mede gehouden om bij de polling van het meel, als noodig de verschuilde zakken te leverenen.”

De Minister besluit daarop, naar aanleiding van een bedenking van den heer Sande, eene andere alinea voegd die de heer VAN LENNEP, met het oog op art. 324 der algemeene

wet, als overbodig acht. — De bijvoeging zou zijn: Bij het niet of slechts gedeeltelijk voldoen aan deze verplichtingen, vervalt de ruststoker in eene boete van f. 50. — De MIN. blijft met den heer SANDER daartegen aanvoeren, dat art. 324 hier niet toepasselijk is, en handhaaft nogmaals de in de redactie gewijzigde bijvoeging.

Art. 16 wordt met de bijgevoegde nieuwe alinea aangenomen. De artt. 17—21 worden daarna aangenomen.

Bij het ver gevorderde uur, stelt de Voorzitter voor, de verdere beraadslagingen te bepalen op morgen. Eene door den heer van Lijnden voorgestelde motie tot het houden eener avondzitting, werd door hem ingetrokken, op grond, dat de Minister verklaarde, na de langdurige discussien van heden, te vermoed te zijn, om heden avond andermaal zulk een ingewikkeld onderwerp te behandelen.

De zitting wordt daarna gesloten.

In het ontwerp van wet op de middelen, is, ten gevolge van het gebeurde bij het Vde Hoofdstuk, vervallen in de rubriek L (*Verschillende ontvangsten en toevallige baten*) de afdeeling k (*Inkomsten van de Koninklijke Academie te Delft*) met de daarvoor uitgetrokken som van f 30,000.

De Commissie van de Tweede Kamer, belast met het onderzoek van de nadere inlichtingen op het adres van A. de Rooij, te 's Gravenhage, wegens de inlijving van zijnen zoon bij de nationale militia, heeft gisteren haar Verslag gedaan, waarvan het slot aldus luidt:

« Uwe Commissie is dien ten gevolge ook van oordeel, dat de adressant zich te regt heeft beklagd. Zijn zoon was aangewezen *ter vervanging* van J. M. Bach; volgens art. 2 der wet van 1820 was hij dus niet verplicht langer te dienen, dan nog aan den dienstdag van Bach ontbrak, dat is tot Mei 1854. De deeling *ter vervanging* van Bach geschiedde op den 23sten Mei 1853. Hij had dus toen, naar luid van gezegd art. 2, een onbetwistbaar regt om na één jaar definitief te worden ontslagen. Nogtans is hij toen niet ontslagen, maar daarentegen toen voor nog twee jaren in activiteit gesteld. Dit is het gevolg der toepassing van den regel, die geen grond vindt in de wet, en zijn ontstaan alleen verschuldigd schijnt te zijn aan een minder juist gevoel van billijkheid.

« Uwe Commissie meent dat de Kamer, ook al is zij ten volle verzekerd dat te goeder trouw is gedwaald bij de toepassing eener wet, echter verplicht is hare overtuiging, dat er te kort is gedaan aan het regt van hem, die zich bij haar daareover beklagt, bij de Regering te moeten doen gelden. Zij heeft mitsdien de eer voor te stellen, dat de Kamer besluite dit Verslag te verzenden aan de Ministers van Oorlog en van Binnenlandsche Zaken, met de verklaring dat, naar haar oordeel, de wet ten opzichte van A. W. de Rooij verkeerd is toegepast, en met verzoek van mededeeling der te nemen maatregelen van herstel.»

Over dit rapport zal de Kamer eene nadere beslissing nemen.

's Gravenhage, 14 December.

Bij besluit van 14 Oct. 1855, no. 62, is op het verzoekschrift van de heeren F. Melvil en vijf anderen, uitmakende den raad van administratie der *Hollandsche IJzeren Spoorwegmaatschappij*, te Amsterdam, bewilling verleend tot wijziging van de statuten dezer naamloze vennootschap, op den voet als is omschreven in het door verzoekers overgelegd ontwerp eener acte van wijziging.

Z. M. heeft aan Jhr. Mr. W. J. Junius van Hemert, gewezen procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof in Zuid-Holland, ten laste van den Staat, een pensioen verleend ten bedrage van f 2666 's jaars.

Z. M. heeft aan Peter Vogelesang of Vogelzang, gewezen gerechtsdenaar te Geldermalsen, ten laste van den Staat, een pensioen verleend ten bedrage van f 233 's jaars.

Z. M. heeft bij besluit van den 13den dezer, no. 65, goedgevonden: 1o. te benoemen bij het 2de reg. vest.-artill., tot kap. van den 8de Reg. den 1sten luit. O. W. Smith, van den staf van het wapen; en 2o. krachtens punt 4 van art. 88 der wet van den 28sten Aug. 1851 (*Staatsblad* no. 128), voor den tijd van een jaar op non-activiteit te stellen den kap. J. C. Kock, van het 8de reg. vest.-artill.

Bij Zr. Ms. besluit van den 14den December 1855, no. 65, is aan mr. A. Brocx, op zijn daartoe gedaan verzoek, met 1°. Januarij aanstaande eervol ontslag verleend uit de betrekking van griffier bij den Hoogen Raad der Nederlanden.

De Minister van Oorlog heeft bepaald, dat de kapotjas niet anders dan als overkleed zal worden beschouwd, en derhalve in den regel en ook bij het betrekken der wachten over den korten jas of het mouwvest zal worden gedragen; alleen in marsch-tenuë zal de kapotjas zonder korten jas of mouwvest daaronder gedragen worden, behalve bij strenge koude.

Omtrent de verandering in het tenue der officieren van Z. M. zeemagt, waarvan wij voor een paar dagen reeds bericht gaven, dat ze officieel was vastgesteld, meldt men nu, dat de epauletten alleen bij de klein- en groot-uniformrokken blijven bestaan.

Voor alle rangen zouden voorts, in plaats derzelve, op den jas met eene rij knopen, op de kraag 2 gouden ankers komen en daarbij op beide mouwen aan de hand. Voor admiraals een gouden galon, ter breedte van omstreeks 6 duim. Voor schout-bij-nacht, hetzelfde, omstreeks 4 duim. Voor kapitein ten zee 4 gouden kabels. Voor kapt.-luit. ter zee 3 kabels, waarvan de twee buitenste goud en de binnenste zilver. Voor luit. ter zee 1e kl. 2 gouden kabels, en voor item 2e kl. 1 gouden kabel.

Voorts mag bij den jas geene steek gefrazen worden en wordt op de pet geen galon meer gevoerd, doch is deze voor alle rangen voorzien van twee gekruiste ankers onder een kroon met daaromheen sterretjes, naar gelang der rangen.

Wij vernemen dat op 6 October jl. de in de Kaapstad ingekomen bijdragen, ten behoeve der noodlijdenden door den watersnood in Maart dezes jaars hier te lande, reeds het cijfer van 594 pd. st. (f 7116) bereikt hadden. (A. Cl.)

Z. M. Stoomschepen *Merapi* en *Cycloop* worden met spoed gerepareerd, ten einde in het voorjaar a. s. in dienst gesteld te kunnen worden.

Den 10 dezer is te Utrecht, in den ouderdom van ruim 75 jaren, overleden de heer G. Duuring, in leven lid van Geleputeerde Staten der provincie Utrecht.

Men schrijft uit Londen, dat mevr. Jenny Lind Goldschmidt den 10 dezer, na vrij langdurige afwezigheid, wederom voor het publiek optrad, en bij hare medewerking in de uitvoering van het oratorium *de Schepping*, herhaaldelijk met geestdrift is toegejuicht.

Bij arrest van het Prov. Gerechtsh. in Overijssel van 30 Nov. jl. is de terechtstelling voor het hof bevolen van H. F. E., voormalg gemeente-ontvanger te Tubbergen, beschuldigd van in die betrekking bedriegelijk te hebben verduisterd en aan de bestemming onttrokken eene som van f 2,868.78½, of in allen gevalle van f 1,797.43½, welke hij in de jaren 1854 en 1855 in genoemde betrekking, ten behoeve der gemeente Tubbergen, had ontvangen.

Door de vereeniging van den werk- en dienstbaren stand, zijn heden morgen, ten gevolge van de invallende dooi, een groot aantal personen in het werk gesteld, die, ook in verband met die van stadswegen, in korten tijd de hoofdstraten hebben gereinigd. Het ware te wenschen, dat de deelneming der ingezetenen aan die vereeniging algemeen werd, opdat zij in staat mogt wezen nog meerdere personen in het werk te kunnen stellen; hetgeen, vooral bij soortgelijke gelegenheden, een dubbel doel treft; schoonheid der straten te bevorderen en arbeid te verschaffen. Intusschen verdient de commissie reeds den dank voor hare ijverige bemoeijingen, hedeu weder betoond, door het doen opruimen en reinigen van de straten.

Gepasseerde week is te Laarn overleden B. B. Viermalen. Gehuwd geweest zijnde, heeft hij in die huwelijken 36 kinderen gehad, waarvan niet één van dat getal den 86 jarigen vader kon onderhouden, zoodat hij in hoogen ouderdom is overleden, besteed door de armoesters voor 70 cents in de week, benevens vrije woning bij een zijner kinderen.

Delft, 14 Dec. Tot lid van den gemeenteraad alhier, ter vervanging van den heer L. H. Viruly van Keenenberg, is gisteren benoemd de heer W. A. J. Grave van Bijlandt.

Leijden, 13 Dec. Heden promoveerde alhier tot doctor in de regten de heer A. J. Hazenberg, geboren te Leijden, na verdediging van *Theses Juridicae Inaugurales*.

Amsterdam, 13 Dec. Gisteren avond werd in het lokaal het Wapen van Amsterdam, op het Rusland alhier, de zevende algemeene vergadering der Broederschap: *Gedenk den Armen*, in het bijzijn van een talrijk auditorium gehouden. De heer Jb. L. Cardozo Jr. opende de vergadering met eene toespraak, waarin hij het nut der spaarzaamheid en de middelen om die in acht te nemen, schetste. Daarna werd door den heer Jacobus Mulder het jaarlijksch verslag der Broederschap uitgebragt, waaruit o. a. bleek, dat in den afgelopen winter 2505 personen door haar waren bedeed, terwijl bij den naderenden winter dit getal op 2760 was geklommen. Nadat de verloting van 120 prijzen, zoo aan brood als aan kleedingstukken, plaats had, werd deze vergadering met eenige woorden van een voorzitter gesloten.

Feljenoord, 12 Dec. Eergisteren is alhier van de werf der Nederlandsche stoomboot-maatschappij te water gelaten het ijzeren schroefstoomschip *Maasstroom*, groot ongeveer 250 lasten, gebouwd voor rekening der Rotterdamse stoomvaart-vereeniging, onder directie van den heer J. Smith, en bestemd voor de vaart op Hamburg en Hamburg.

's Hertogenbosch, 12 Dec. Wij vernemen, dat bij heeren Gedep. Staten ingekomen zijn de Koninklijke besluiten, waarbij goedkeuring wordt verleend aan de beslissingen der gemeenteraden van 's Hertogenbosch, Breda, Bergen-op-Zoom, Geertruidenberg en Grave, houdende afschaffing der belasting op het gemaal met 1 Januarij 1856.

Gisteren heeft voor het Provinciaal Gerechtshof alhier gediend de zaak van den WelEerw. heer A. van Moorsel c.s. in hooger beroep tegen de vrispraak der Arrond.-Regtb. te Eindhoven, in de bekende zaak der Meerveldhovensche processie. De procureur-generaal, Mr. de Willebois, die voor het eerst aan dit hof in die betrekking optrad, bekleedde in persoon den zetel van het Openb. Min. en requireerde de vernietiging van het vonnis a quo en de verklaring, dat de geïntimeerden hadden gehandeld in strijd met de wet, met hunne veroordeeling in de kosten der beide instantien. De heer Mr. N. Sassen droeg de verdediging der beklagden voor en concludeerde tot bevestiging van het vonnis van de regtbank te Eindhoven, en mitsdien tot vrispraak der geïntimeerden, aangezien zij bij het houden der bedoelde processie van een hun door de Grondwet gewaarborgd regt gebruik hadden gemaakt.

Terzelfde audientie is voor het hof behandeld het hooger beroep van het O. M., ter zake van den WelEerw. heer van Bierstraten, kapellaan te Oudenbosch, wegens het verrigten van openbare kerkelijke plechtigheden op de begraafplaats aldaar, waarvoor hij door de Arrond.-Regtb. te Breda was vrisgesproken. In deze zaak trad als verdediger op Mr. A. F. X. Luyben.

De uitspraak van het hof in beide zaken is bepaald op 18 Dec. a. s.

— Wij vernemen, dat een 65tal ambtenaren der belastingen binnen deze provincie op wachtgeld of pensioen gesteld zijn. (N. N. B.)

Veghel, 11 Dec. Heden nacht had alhier een brandplaat plaats, vergezeld van omstandigheden als sedert jaren in deze streken niet zijn gehoord. Naar gissing van personen loopen met een draaiboom plotseling de deur van een landbouwer, K. van der Steen genaamt, met pistool gewapend den man dwingende, onder het uitbraken van afschuwelijke goetlasteringen, zijn geld te wijzen. Ongeveel f 500, uit eene kist genomen hebbende, stalen zij de kleederen, het spek, een mud rogge enz. en trokken met den buit weg. Gewis zal de politie alles wat mogelijk is, aanwenden, ter opsporing der dieven, die uit de achtergelaten sporen in de sneeuw de rigting van de beruchte Broekstraat onder Gemonde schijnen te hebben genomen.

Groningen, 11 Dec. Heden promoveerde alhier tot doctor in de regten de heer S. Haersma Buma, van Leeuwarden, na het verdedigen van *Questiones Juris Inaugurales*.

Leeuwarden, 11 Dec. Gisteren is het kantoor van den rijks-telegraaf alhier voor de dienst opengesteld.

Coblenz, 10 Dec. Terwijl de Rijn tot heden nog temelijk vrij van ijs is, heeft de Moezel een geheel winterachtig voorkomen aangenomen. Het drijfijz heeft de scheepvaart gestremd, en aan de oevers en aan de kribben hebben zich reeds zware ijsbergen gevormd. Onze vestingshaven is met overwinterende schepen bezet, en alle andere liggen voor den mond der haven. Deze zal de schepen niet kunnen opnemen. (U. Cl.)

Aanbestedingen.

Op 21 Dec. ten 12 ure, aan het lokaal van het provinciale bestuur, te Arnhem: 1o. het spannen van eene tweeden draad langs de telegraaflijn van Arnhem over Zutphen, Goor en Oldenzaal, naar de Hanne; 2o. de aanleg van eene telegraaflijn van Zutphen over Voorst en Apeldoorn naar het Loo; met bijlevering van hetgeen hiertoe noodig is.

Publieke Vermakelijheden.

Kon. Fr. Schouwv., Zaterdag, 15 December 6 ure LA FAVORITE, grand opéra en 4 actes; LES JEUNES GENS, comédie en 3 actes.

Prijs-Courant der Effecten.

PER TELEGAAF. AMSTERDAM, 14 December 1855.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2 1/2	62 5/16	3/8	3/8
Dito dito 1844.	3	73 3/4	7/8	7/8
Dito dito 1844.	4	92 5/8	11/16	11/16
O. I. L. 1844 . . .	4	—	—	—
Amort. Synd. . . .	3 1/2	88 7/8	—	—
Hand.-maats. . . .	4 1/2	—	—	—
BELGIE. certific.				
bij Rotschild. . .	2 1/2	—	—	—
RUSL. Bij Hope				
1798 en 1816 . . .	5	100	—	—
Dito 1828—1829 . .	5	99 3/4	—	—
Insch. in Assign. . .	6	—	—	—
Cert. van dito. . . .	6	55 7/8	—	—
Neg. 1831—1833. . .	5	80	—	—
Hope en C. 1840. .	4	74 1/2	—	—
Stieglitz.	4	73 5/8	—	—
dito 1854.	5	73 3/4	79	78 7/8
Nieuwe Ingels. . . .	4 1/2	86 1/4	1/2	—
POLN. Certific. . .	4	87 1/4	—	—
Aand. Lot. f. 500.		143 1/2	—	—
SPANJE. Nieuwe . .	1 1/4	20 1/8	3/16	3/16
Buitenl.	3	88 1/2	—	—
Binnenl. 6/m. . . .	3	88 1/4	5/16	5/16
Cert. Coup.		—	—	—
Amortisable.		7 1/16	5/16	1/4
PORTUG. Lond. . .	3	40 3/8	7/16	7/16
OOSTER. Metal. . .				
1816—1852. . . .	5	63 5/8	7/8	—
Dito 1849—1854. . .	5	78 9/16	5/8	—
Dito Zilv. Nation. .	5	67	3/16	1/8
Dito 1847—1852. . .	2 1/2	32 5/8	11/16	—
PRUISS. Lot. 1854. .	3 1/2	194 3/4	—	—
BRAZ. Lond. 1824. .	5	—	—	—
PERU	4 1/2	74	—	—
MEXICO	3	—	—	—
GREEN.	2 3/4	19 1/16	1/8	—
Uitgestelde.		6 11/16	3/4	—
ECUAD. Lond. . . .		8 1/2	9/16	9/16
VENEZ.	4	26	—	—
Uitgestelde.	1 1/2	11 3/16	—	—

Willige beurs, veel handel; Russen alleen lager, nieuwere Stieglitz 81—81 1/2 LONDEN, heden.

Eng. geconsolid. . . . 3 pCt. 88 1/2 a

Spanje. 1 1/4 20 1/2 a

Mexico 3 19 5/8 a

PARIJS, heden.

Fransche certific. . . . 4 1/2 pCt. fr. —

Spanje 3 —

Spanje 1 1/4 —

WEENEN, 13 Dec.

Metalliek 5 pCt. 74 1/4

Nationaal 6 77 5/8

Wissel London 10 48

Zilver 10 7 1/2